

LUBOMÍR PIRO
PREKLIATÍ LÁSKOU

VYDALO MEA2000 o. z.

© Všetky autorské práva sú vyhradené.

ISBN 978-80-560-0276-6

ĽUBOMÍR PIRO

PREKLIATÍ LÁSKOU

Korektúra a technická spolupráca: Franko Štefan, Labai Emil
Edícia: MEA 2000 o. z. - Mladá Éra Autorov nového tisícročia

© Autorské práva vyhradené

ISBN 978-80-560-0276-6

***HLAVNOU HRDINKOU JE MLADÁ ŽENA, AJ KEĎ
PRÍBEH JE PÍSANÝ RUKOU MUŽA. NEZVYČAJNÁ
KOMBINÁCIA... AKO SA S TOUTO SITUÁCIU
VYSPORIADAL SAMOTNÝ AUTOR? PODARILO
SA MU VCÍTIŤ SA DO ZMÝŠĽANIA A KONANIA
MLADÉHO DIEVČAŤA? POSPLIETAL NITE JEJ
ŽIVOTA DO ZAUJÍMAVÉHO DEJA? NUŽ...
POSÚĎTE SAMI...***

OBSAH

ÚVOD	4
KAPITOLA 1.	8
KAPITOLA 2.	36
KAPITOLA 3.	46
KAPITOLA 4.	60
KAPITOLA 5.	69
KAPITOLA 6.	97
KAPITOLA 7.	115
KAPITOLA 8.	158
KAPITOLA 9.	179
KAPITOLA 10.	202
KAPITOLA 11.	228
ZÁVER	250

ÚVOD

FRANCÚZSKO, VERSAILLES 1735

Na francúzsky trón usadol nový panovník. Stal sa ním Ľudovít XV., ktorého už ako trinásťročného chlapca vyhlásili za dospelého a umožnili mu ujať sa vlády. Korunovácia mladučkého kráľa sa uskutočnila 25. októbra roku pána 1722 v Reims. Toto chlapča, patriace do dynastie Bourbonovcov, ktorého otcom bol Ľudovít Francúzsky a matkou Mária Adela Savojská, sa o necelé dva roky po korunováci oženilo s dvadsaťdvaročnou dcérou Poľského kráľa Stanislava Leszczyňského, Máriou Stanislav Leszczyňski.

Ľudovít XV. veľa novátorstva naozaj nepriniesol. Uspokojil sa s tým, čo vytvoril a zanechal jeho predchodca Ľudovít XIV. a pokračoval v absolutistickom štýle vládnutia. Dôležitú, ba dalo by sa povedať, že hlavnú úlohu v krajine naďalej zohrávala šľachta a rodová aristokracia.

Tí všetci sa, doslova a do písmena, kúpali v blahobyte a užívali si luxus doby v ktorej žili, na úkor čoraz viac utláčaného a zbedačeného ľudu. Strediskom bohatstva, veľkoleposti, ako aj ďalekosiahlej finančnej márnivosti, ale aj charakteristického poklesu mravov zostával aj naďalej kráľovský dvor. Mladý Ľudovít XV. si vydržoval množstvo favoritiek, z ktorých v tom období mala najväčší vplyv Madame de Pompadour. Práve ona organizovala vo Versailles naozaj pompézne zábavy, samozrejme na účet kráľa, ktoré už aj tak značne deravú a finančne vyčerpanú kráľovskú pokladnicu ešte viac devastovali. Boli potrebné nové záplaty. Nasledovalo zvyšovanie cien a samozrejme daní. Keďže Ľudovít XV. sa o hospodárstvo veľmi nezaujímal a tak túto záležitosť, či skôr starosť hodil na plecia svojim početným ministrom, ktorí boli nútení používať všakovaké neobvyklé úkony, len aby naplnili kráľovskú kasu a vyviedli rozpočet krajiny zo stále sa navrhujúceho zadlženia. Jedným z ministrov bol aj markíz Charpentier z Doudeville, ktorý si získal kráľovu dôveru a veľmi rýchlo postupoval. Z neznámeho šľachtica sa stal člen Kráľovskej finančnej rady a zakrátko aj minister financií...

Panovník, sprevádzaný húfom päťolizačov, prisluhovačov a dvorných dám, opúšťal kráľovské komnaty a so svojim sprievodom smeroval do zámockých záhrad, oddávať sa bezstarostným a v konečnom dôsledku bohapustým radovánkam. Dvorania si opäť mohli do sýtosti užívať krásny a slnečný deň. Stredobodom kráľovského záujmu boli bujaré zábavky s dostatkom vína, jedla a samozrejme žien. Jedno z takýchto veľkolepých podujatí sa usporiadalo na počesť jeho kráľovskej výsosti v záhradách Versailles. Ľudovít XV. sa zastavil a prehovoril:

„Ó... Markíz Charpentier. Predpokladám, že zasadanie Kráľovskej Rady sa práve skončilo. Aké zvesti mi prinášate, markíz?“

„Ctihodné Veličenstvo, dostala sa ku mne informácia, že obchodovanie so zámorím prináša úspechy. Naša obchodná flotila práve dorazila do prístavu a priviezla náklad cukru, čaju, kávy, tabaku a bavlny...“ - snažil sa ľstivý markíz tónom, ktorý hraničil s podlizovaním, zabrnkať na city svojmu panovníkovi. Kráľ však s eleganciou jemu vlastnou nepozorovane odvedol reč úplne iným smerom.

„Markíz... V kráľovskom zámku sa pošepkáva, že v záhradách vášho zámku rozkvitla čarokrásna ružička. Je to skutočne pravda? Naozaj vaša dcéra vyrástla do oslnivej krásy? Prečo neumožníte tomu nádhernému stvoreniu plne rozvinúť svoju nadpozemskú jedinečnosť na kráľovskom dvore? Ak je to žieňa naozaj tak neskutočne krásne, ako sa o ňom hovorí, tak by sa malo stať výraznou ozdobou tu vo Versailles. Nemyslíte? Pouvažujte markíz a ja sa postarám o slávnostné uvedenie mladej markízy na kráľovský dvor.“ - navrhol, či skôr prikázal panovník svojmu ministrovi.

Starý markíz sa za kráľovým chrbtom iba lišiacky usmieval a v tej chvíli vedel, že kráľa dostal presne tam, kde ho dostať chcel. Konečne nadišla tá chvíľa, aby jeho dcéra zažiarila tu v blízkosti kráľa, vo Versailles. Markíz Charpentier z Doudeville bol prefikáný intrigán, ktorý úspešne kráčal za svojim celoživotným cieľom a tým bolo nahromadiť čo najviac majetku, za akúkoľvek cenu. Nešťítal sa naozaj ničoho a do svojich intrigánskych špekulácií zatiahol aj nič netušiacu dcéru.

KAPITOLA 1.

SLOVENSKO, BRATISLAVA 2012.

Rozpršalo sa. Ba čo rozpršalo. Voda padala z oblohy, akoby sa celé mesto nachádzalo rovno pod Niagarskými vodopádmi. Ťažké, tmavé a robustné mračná spočiatku iba pobehovali oblohou, napokon však zaľahli nad mesto, pripomínajúc obrovské stádo divokých amerických bizónov, ktoré do sýtosti napasené, teraz v pokoji prežívajúc, sa oddávalo bezstarostnému oddychovaniu. Tony vody zavlažovali slnkom rozpálenú a od horúčavy doslova hlbokými trhlinami zjazvenú zem. Prúdenie horúceho saharského vzduchu po neúspešnom boji so studeným severným frontom ustalo. Rozhorúčený vzduch to napokon vzdal a poddal sa. Sláva. To ťaživé a vysušujúce dusno, ktoré svojou intenzitou každého zrážalo do kolien a doslova zatláčalo až k zemi, razom pomínulo. Citel'ne sa ochladilo a odrazu sa až ľahšie dýchalo...

Auto taxislužby sa predieralo nespočetnými mestskými ulicami budiac dojem, že v tom pletenci ciest stratilo správny smer a z toho takmer nikde nekončiaceho betónovo-asfaltového termitiska sa nijakým zázrakom nedokázalo dostať. Bol to však iba mätúci dojem. Vodič sa v tomto, na prvý pohľad nepochopiteľnom chaose, v podstate vyznal veľmi dobre. Koniec koncov, veď v tomto meste žil už takmer štyridsať rokov, takže by bolo úplne od vecí, ak by sa v takomto virvare nevyznal. Prijemne vyzerajúci muž s tmavými a upravenými vlasmi, v ktorých sa tu i tam zaleskli strieborné nite, pôsobil spokojným dojomom a pohmkával si do taktu piesne, šíriacej sa z reproduktorov. Vypol klimatizáciu a ponechal zapnutý iba ventilátor, ktorý vháňal do interiéru vozidla osviežujúci a vlhkosťou nasýtený vzduch. Z času na čas bol síce nútený klimatizáciu zapnúť, pretože vlhký vzduch sa zrážal na prednom skle a bránil mu vo výhľade. Stačilo však, aby klimatizácia bežala pár sekúnd a zahmlené sklo sa razom rozjasnilo.

Občas nepozorovane nazrel do spätného zrkadla na prednom skle a všímal si pasažierov sediacich na zadných sedadlách. Minule viezol jeden zamilovaný pár...

Pousmial sa, keď si na to spomenul. Ten muž aj s partnerkou mali tak trochu pod čapicou a zrejme práve ten alkohol potlačil ich zábrany, či ostych. Zakrátko po nastúpení sa situácia za ním tak rozohrala, že tí dvaja to na tom zadnom sedadle takmer aj urobili...

Tieto dve baby vyzerali byť v pohode. Celý čas iba klebetili o chalanoch a zavše jedna, či druhá vybuchla smiechom.

Tá blondína s rozkošným úsmevom a výraznými svetlomodrými očami dekorovanými, úžasne dlhými riasami sa mu pozdávala a nesmierne dráždila jeho mužský princíp.

Vodič taxíku prudko zošliapol pedál brzdy až sa dievčatá sediace vzadu ocitli takmer na operadlách predných sedadiel.

„Debil...“ - uštedril muž štipľavú nadávku vodičovi pred sebou a doložil:

„Ospravedlňujem sa, ale voľajaký baran nepoužíva smerové svetlá.“

Dievčatá opäť pohodlne usadené pokračovali v prerušenom hrkútaní. Na semafore zasvietila zelená a auto znovu vyrazilo vpred, raziac si cestu ulicami. Keď taxík konečne zastavil, vodič sa pousmial a skonštatoval:

„Sme na mieste, dámy.“

Mladé ženy stíchli. Keďže spoznávali vonkajšie okolie, otvorili dvere a tá blondína zaplatila. Muž otočil hlavu za tou svetlovlasou fešandou, premýšľajúc nevedno o čom, pričom sa potmehúdsky usmial, keď jeho pohľad spočinul na dvoch rozkošných zadočkoch. Zanedlho už ufujazdil preč, zháňajúc ďalších klientov.

Dve dievčence s pestrofarebnými dáždňikmi nad sebou kráčali k vchodu do paneláku. Hlavný nápor dažďa zrejme pominul, pretože už iba slabo poprchávalo. Obe mladé dámy sa v okamihu stratili za vchodovými dverami.

V nasledujúcej chvíli vystupovali z kabíny výt'ahu na štvrtom poschodí a tá tmavovlasá odomkla dvere bytu.

„Nech sa páči, slečna...“ - žartovala tmavovláska.

„Až po vás, slečinka...“ - podpichovala zas tá svetlovlasá.

Dvere sa napokon zatvorili a dievčatá pohltila intimita panelákového bytu. Tieto dve dlhoročné a zrejme aj nerozlučné priateľky, mimochodom čerstvé absolventky Pedagogickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave, hrdiace sa titulom PaedDr. , doslova nedočkavo očakávali nadchádzajúce dni. Štúdium mali úspešne za sebou a teraz... Teraz ich čakal vstup do nového života a cesta za svojim vlastným šťastím. Prenajatý dvojizbový byt, ktorý už istý čas spoločne obývali, si zútnili podľa dostupných finančných možností a cítili sa v ňom naozaj príjemne. Tmavovlasé dievča s dioptrickými okuliarmi na nose hodilo rybičku na posteľ, učupenú v jednom rohu miestnosti a s pôžitkom sa rozvaľovalo.

„Bože môj. Dokázala by som vylihovať v posteli celú večnosť. To štúdium mi teda dalo poriadne zabrať a teraz by som mala chuť dohnať ten zameškaný spánok.“ - priznávalo dievča.

Svetlovlasá dievčina usadla na rovnakú posteľ v druhom rohu miestnosti, pozrela sa na priateľku a s náznakom výčitky v hlase poznamenala.

„Dorotka, to nemyslíš vážne. Vylihovať v posteli? Tak to naozaj nie.“

Na krátky okamih zmlkla, akoby jej voľačo prebehlo myslou a hneď sa spýtala:

„Počuj... Nezdá sa ti ten kvet v obývacej izbe voľajaký zvädnutý?“

Vysoká rastlina v keramickom kvetináči patrila medzi dominantný prvok celej miestnosti a jej dekoratívne členité listy s výraznou kresbou sa už na prvý pohľad javili mierne povädnuté.

„Anna Mária, veď som ti vravela, že ten kvet potrebuje veľmi bohatú zálievku. Mali sme podobný druh doma a pamätám sa, že moja mama ho zalievala výdatne a priveľmi často. No a tej rastline sa na počudovanie darilo veľmi dobre. A len tak na okraj, tá zelina pochádza z dažďového pralesa, to som zistila na internete, ale jej krkolomný názov som si nezapamätala. Vieš čo? Najlepšie urobíš, keď ju zaleješ a do vody pridaj aj kvapalnú hnojivo. Tá rastlina ti bude určite za takúto láskavosť jedine vďačná.“ - poučovala svoju priateľku Dorotka.

„Myslíš, že ju zalievam málo?“ - pochybovala Anna Mária.

„To zelené čudo potrebuje vodu. Tie zvädnuté listy to jasne dávajú najavo.“ - tvrdila Dorota stále svoje.

„Tak ja ju teda zalejem.“ - skonštatovala Anna Mária a vstávajúc z postele zamierila do kuchyne.

Zakrátko sa opäť ako duch zjavila v izbe a žmurkajúc na dievča, ležosiace na posteli, riekla:

„A ideme sa zabávať.“

Dorota si iba sťažka povzdychla:

„Hm... Tebe sa to povie. Ale čo ja? Ved' keby robili konkurz do seriálu : Škaredá Katka, tak to určite vyhrám s obrovským náskokom pred všetkými ostatnými uchádzačkami. Som ešte horšia špata ako hlavná predstaviteľka.“

Za krátky okamih ešte dodala:

„A ešte to meno Dorota. Nechápem, kde ho moji rodičia vyhrabali.“

„Ale ved' Dorotka je predsa pekné meno.“ - podotkla blond'avá dievčina .

„To určite. Ako hlúpa Dora z rozprávky. Tá však bola aspoň pekná, na rozdiel odo mňa.“ - šomrala ďalej tmavovláska.

„Tak už dost! Tých rečí už naozaj stačilo! Veď ty si celkom pekná baba. Pod' so mnou!“ - dôrazne vyslovila Anna Mária.

Posadila priateľku na stoličku, zobrala fén, hrebeň, rozpustila dlhé tmavohnedé, takmer gaštanové vlasy sčesané do konského chvosta a šikovne ich upravovala do slušivého účesu. Napokon ho ešte spevnila troškou laku a zdalo sa, že so svojim výkonom bola nadmieru spokojná, pretože šibalsky úsmev jej rozjasnil tvár. Odkladajúc kadernícke náčinie len tak poznamenala:

„A teraz sa môžeš pozrieť do zrkadla.“

Dorota znechutene vstávala a zamierila do kúpeľne, tváriac sa pri chôdzi, akoby v ústach prežúvala hrst' kyslých a trpkých višní. Vošla do dverí a chvíľu sa nedialo vôbec nič. Odrazu však malou miestnosťou zarezonoval nesmierne radostný výkrik a mladá žena vyletela von ako namydlený blesk.

„Bože môj, tak takýto účes som nemala ani na stužkovej.“

- zvolala poskakujúc a rozhadzujúc rukami ako malé rozohrané dieťa.

To sa už do obývacej izby vrátila aj Anna Mária a oznámila:

„A teraz si oblečieš toto.“ - držala v rukách krátke šatôčky z elastického materiálu.

Netrvalo dlho a jej spolubývajúca ich mala na sebe.

„Super... Tak a môžeš sa ísť spýtať zrkadla, či je ešte niekto na tomto svete krajší od teba. Moment... Tie okuliare.“ - zastavila blondínka priateľku a zložila jej z nosa veľké okuliare s hrubým a staromódnym rámom.

„Ale veď bez nich vidím sotva meter pred nos.“ - okomentovala to Dorota.

„Nestresuj. Zájďeme do optiky a vyberieš si kontaktné šošovky.“ - usmievala sa Anna Mária, žmurkla a doložila:

„A teraz môžeš hodiť reč s tým zrkadlom.“

Niekedy stačí urobiť správne rozhodnutie v správnom čase a výsledok, ktorý nepotrebuje žiaden komentár, môže navždy zmeniť osud človeka. Ved' aj sivá myška sa môže stať kráľovnou plesu. Pokiaľ Dorota obdivovala svoj obraz v zrkadle, jej priateľka na seba hodila rozkošné šaty, ktoré ešte viac zvýrazňovali jej aj tak zvodnú postavu. Vrátila sa do izby a v oboch rukách niesla dva páry lodičiek.

„Tieto sú pre teba.“ - jednoducho oznámila, priložila si flakón s parfumom k telu a niekoľkokrát stlačila mechanický rozprašovač.

V nasledujúcom okamihu sa izbou začala šíriť intenzívna, avšak veľmi lahodná a mužské zmysly rozhodne dráždiaca vôňa. Podišla k priateľke a Dorotu zasiahla dávka drobných a jemne rozprášených kvapiek zmyselnej vône.

„Zlatko, tá vôňa je... Nenachádzam slov. Jednoducho perfektná. Čo je to za značku? Tú vôňu som na tebe asi ešte nikdy necítila.“ - zaujímala sa Dorota.

„Moja milá, to je LITTLE BLACK - omamná vôňa, ktorá vyvoláva pocit divokej zvodnej ženskosti. Dôkladne

zmixovaná zmes vôni cyklámenu, slivky a dráždivo
zmyselnej vône Ylang-ylang od Avonu. Tú používam
jedine vtedy, keď chcem uloviť chlapa. Chalani po nej idú
doslova ako po feromónoch.“ - smiala sa Anna Mária.
„My ideme loviť chalanov?“ - nedôverčivo sa spýtalo
prekvapené dievča.

Anna Mária sa iba z chuti rozosmiala a poznamenala:
„Možno... Človek nikdy nevie.“

--- ... ---

Diskotéka Alonso, nachádzajúca sa v centre mesta, bola
zaplnená hádam ako ešte nikdy predtým. Piatkový večer,
noc pred nadchádzajúcim víkendom to takto bývalo.
Veď predsa mladí ľudia sa chceli baviť. Dnes to bolo
oveľa zaujímavejšie, pretože okrem diskdžokeja tu hrala
aj živá kapela. A živá bezprostredná hudba, tak to je
celkom iná káva. No nie? Najskôr predvádzal najnovšie
hity DJ Alvin a o chvíľu zas ponúkalo svoju tvorbu
zaujímavé zoskupenie s názvom Devils.

Zábavy chtivá mládež obsadila takmer všetky stoly, aj keď dva, či tri zostali ešte voľné. Dôvod bol jasný. Na každom z nich sa nachádzala ceduľka: RESERVE.

K jednému z nich priviedli usporiadatelia aj dve mladé dievčatá. Boli to Anna Mária a Dorota. Tanečný parket pôsobil naozaj rozľahlým dojmom, avšak práve teraz sa na ňom veľa ľudí v tanci nezvítalo. Anna Mária, sadajúc k stolu usúdila, že sa tu nachádzalo množstvo zaujímavých, ba objavila aj zopár vyslovene krásnych chalanov.

Čertíci hrali naozaj výborne a zabával sa zrejme asi každý. Obe dievčatá sediace rovno oproti baru, popíjali víno, ktoré im medzičasom priniesol taký vysoký, štíhly smejko v čašnickej rovnošate, keď Anna Mária štuchla laktom do priateľky, ukazujúc prstom na program večera. Veľkým zvýrazneným písmom tam stálo: 23.30 PÁNSKY STRIPTÍZ.

Dorota doširoka roztvorila namaľované oči, pousmiala sa a v tejto chvíli bola pevne rozhodnutá neopustiť tento podnik pred touto hodinou. Na vyprázdnený tanečný parket vstúpil rozkošne sladučký chalan oblečený do námorníckej rovnošaty s podarenou pokrývkou hlavy.

Ženské osadenstvo sa zhromaždilo koldokola celé vo vytržení. Ozvali sa tóny hudby a mladučký matróz začal predvádzať svoju tanečnú šou. Už po krátkom úvode obe priateľky a s veľkou pravdepodobnosťou aj tie ostatné baby usúdili, že to ovládal naozaj bravúrne. Mladý muž zrejme dokonale poznal zmýšľanie žien. Akoby vedel, že dievčatá dokázal priam neskutočne rozvášniť pohľad na vyzliekajúce sa mužské telo. A ak to telo bolo mladé a vyšportované, o to zvlášť. Tento tmavovlasý fešák so šibalskými očiskami sa radil zrejme na druhé miesto na svete, pretože to prvé miesto obsadil Elijah Wood označovaný titulom: - Muž s najväčšími očami na svete. Tie jeho veľké ihravé oči v kombinácii s vypracovanou postavou robili z námorníka nežné nevinné chlapča, ukrývajúce sa za maskou anjela s čertovsky rafinovaným sex apelom. Tanečné vystúpenie malo v sebe úžasný náboj a sexuálna zmyselnosť sa každou minútou stupňovala. Že bol tanečne nadaný o tom nikto z prítomných nepochyboval. Čím viac sa odhaľoval, tým viac to medzi divákmi, a zvlášť tými ženského pohlavia, vrelo.

Sympatický šibal patril medzi tie typy, ktoré sa Anne Márii páčili a priťahovali ju. Pekná tvárička, tmavé a pevné telo bez jediného náznaku ochlpenia.

Chalan zostal už iba v elastických boxerkách a Anna Mária zaregistrovala túžobné pohľady mnohých dievčat. Našlo sa však aj zopár chalanov, ktorí s údivom v očiach obdivovali bezchybnú postavu. Anna Mária netušila, či sa chalan odhalí úplne, no už teraz sa dalo usúdiť jediné. Vystúpenie jednoznačne gradovalo a chalanove vypracované svaly sa vo svetle reflektorov nádherne leskli. Málokoho však napadlo, že chlapec pred každým takýmto vystúpením vo svojej šatni dobrú hodinu poctivo posilňoval, aby svaly dostatočne napumpoval, čím mohol vyniknúť ich pôsobivý tvar a kresba. Anna Mária sa prichytila pritom, ako sa jej mysl'ou preháňali myšlienky o tom, že mať takého zdatného borca pri sebe, tak by sa určite nedala dlho presviedčať. Chalan sa celý obliat vodou a mokrá bielizeň toho odrazu prezrádzala viac než dost'. Dievčenské obecenstvo sa dostávalo do úžasného varu. Fešák sa predvádzal v mokrých, takmer prehľadných boxerkách a...

A zakrátko sa zbavil aj toho posledného kúska odevu čo mal ešte na sebe. Iba rukou si zahaľoval to citlivé miesto. Napokon sa doširoka usmial, pričom odhalil vybielený chrup a zdvihol obe ruky. Nedalo sa nevšimnúť si, že na tom jedinom mieste sa zopár chlpkov predsa len nachádzalo. Anna Mária skonštatovala, že intímne partie mal naozaj vkusne upravené, čo ešte viac zvýrazňovalo jeho mužskú pýchu, ktorú mu všetci okolostojaci chalani mohli jedine závidieť. Bol to vskutku veľmi pekný chalan so všetkým, čo k tomu patrilo.

Dievčatá sa nadšením roztlieskali. Ten chalan bol skutočne dobrý. Jednak svojou postavou a jednak svojim nesmierne dráždivým vystúpením. Keď sa obe priateľky opäť posadili, Dorota si túžobne povzdychla, plne si uvedomujúc celú tú kaskádu myšlienok blúdiacich jej hlavou a skonštatovala:

„Tak toto bol teda výstavný kus. Mať ho doma, tak určite by nebol iba ozdobou vo vitríne.“

„Pozri sa na tých urastených chalanov, čo stoja pri bare. Už istý čas nás pozorujú. Myslím, že tí dvaja sa už rozhodli. Tuším idú rovno k nám.“ - šepkala Anna Mária. Za krátky okamih začala hrať hudba pomalú romantickú baladu. Anne Márii zarezovala mysl'ou istá pochybnosť. Mala pocit, že tí dvaja si to s hudbou dohodli. Dorota sa zapozerala smerom k baru. Naozaj sa tam objavilo zopár nových tvárí. Boli to hokejisti, ktorí po úspešnom športovom výkone si vyšli trochu sa zabaviť. Tí dvaja sa skutočne zastavili pri stole, za ktorým obe priateľky sedeli. Ten svetlovlasý sa pristavil pri Dorote, zapózoval tou svojou postavou a riekol:

„Ahoj... Dúfam, že mi neodmietneš pozvanie do tanca.“

Chalan sa až podozrievavo milo usmieval, očakávajúc reakciu dievčaťa. Dorota hodila očkom po priateľke a veľmi rýchlo s pozvaním do tanca súhlasila. Druhý chalan s tmavšími vlasmi, ktorý po Anne Márii už hodnú chvíľu poškuľoval sa spýtal:

„Smiem si prisadnúť?“

„Samozrejme.“ - odpovedala.

„Ja som Martin.“ - predstavil sa.

„Anna Mária.“ - povedala a pousmiala sa.

Chvíľu sa zhovárali. Chalan objednal víno a po chvíli sa osmelil a pozval ju do tanca.

„Nie som síce taký dobrý tanečník ako Dávid, ale ak súhlasiš, tak by som si s tebou veľmi rád zatancoval.“ - ozval sa napokon.

„Prečo nie...“ - odpovedala.

V duchu uvažovala, že chalan bol celkom sympatický a zdal sa byť milý. Pevný stisk jeho rúk a mohutnosť ramien ju utvrdilo v tom, že v chlapčenskom tele sa ukrývala ohromná sila. Naozaj netancoval bohvie ako, ale bolo celkom príjemné pociťovať blízkosť mocného tela voňajúceho santalom.

„Ty musíš byť tuším drevorubač, také máš pevné ruky.“ - skonštatovala.

Chalan sa pobavene usmial a ozrejmil jej to.

„Drevorubač síce nie som, ale zas až tak ďaleko si od pravdy nebola. Študoval som na Lesníckej fakulte. Teraz

som však hokejista, rovnako ako aj môj kamarát a zopár ďalších chalanov, ktorí sa rozprchli po celej sále. Sme ubytovaní tu neďaleko a dozvedeli sme sa, že dnes večer sa tu koná voľjaká akcia, tak sme prišli nazrieť.“

Dorota sa zvrátila v tanci doslova celá uveličená. Chalan, ktorý sa jej stihol predstaviť, tancoval naozaj veľmi dobre a k tomu všetkému sa jej celkom pozdával. Nebol to síce Brad Pitt, či Orlando Bloom, ale vyžarovalo z neho chlapčenské huncútstvo, ktorým si ju získal. Nevychádzala z úžasu. Bolo to snáď prvýkrát v jej živote, keď sa o ňu chalan skutočne zaujímal a nezutekal, len čo ju zbadal. Z hĺbky duše ďakovala kamarátke za ten nápad s účesom, šatami a hlavne kontaktnými šošovkami. Bez tých okuliarov sa cítila naozaj super. Sotva začali tancovať, Dávid poznamenal:

„Bože... Bohovsky voniaš.“

Nemusel jej to vôbec pripomínať. Sama predsa spozorovala, ako sa mu rozširovali nosné chrupavky a ako s pôžitkom privieral viečka.